2018/5

Poutník

časopis Obce unitářů v Brně

Šest barev duhy poutník v očích má
a sedmou stále hledá.

Jen upřímná pouť ke Světlu
mu k šesti sedmou přidá.

Závoj mámení když dodoutnal,
ze Zdroje Pravdy srdce pije,

ten poutník, který Cestou nezklamal,
sedmerou barvou lásky žije.

Obr.1. Anděl_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ obálka, s.1
Obr.2. Zoodiak – Střelec _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _obálka, s.2
Obr.3. Zoodiak – Kozoroh_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _text, s.1
Obr.4. RNDr. Milada Škárová (fotografie) _ _ _ _ text, s. 3
Obr.4. Jiří Čada (fotografie) _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _text, s. 6
Obr.5- Andělé _text, s. 12

Výše uvedené kresby a fotografie - Jarmila Plotěná

Obsah

Obsah časopisu 1
Neoslaví s námi vánoce *(Rev. Mgr. Jarmila Plotěná)* 2
Cesta k zářnému cíli *(Rev. Mgr. Jarmila Plotěná)* 3
Kdo jsem *(RNDr. Milada Škárová)* 3
Jeho život byla starost a práce *(Rev. Mgr. Jarmila Plotěná)* 6
Není smrti *(Eva Švecová)* 8
Vnitřní dynastické rozpory *(Eva Švecová)* 8
Básně *(Bc. Daniel Novotný)* 9
Dětský nápad *(Bc. Daniel Novotný)* 10
Naše směřování *(Ing. Pavel Sedlák)* 11
Zpráva o akci *(Milan Ivo Koukol)* 12

Neoslaví s námi vánoce

Znáte listopad? Nejčastěji je poměrně vlhký, všude plno nejprve pestře barevného, později temného tlejícího listí. Různé tóny žloutnoucích zelení a všudepřítomných hnědí, kaštany a cestičky ke hřbitovům, vzpomínka na ty, „kteří nás předešli“, tedy řekněme přímo, na zemřelé. V jiných ročních obdobích jakoby smrt a umírání bylo něco „za hranicí života“, naši drazí zemřelí jsou od nás vzdáleni. V listopadu život a smrt jsou svaté a tvoří jeden celek, naši zesnulí k nám patří a my patříme k nim. Jít k pomníčkům a na hroby znamená být přítomen velikému obřadu rozpomenutí, nikoli jen „vzpomínání“.

Rozpomenutí je nejen úcty vzdání, ale nitek života smysluplné navázání, vědomé v dobrém dědictví pokračování a štafety předávání. Soumračná obloha listopadová je pro tento obřad klenbou chrámovou a zahrady s podzimními ohníčky místy obětními. A než přijdou svátky vánoční opět je tu čas propojení světů skrze pomíjení, skrze přeplývání, skrze proměnu...
My v Brně jsme netušili, že součástí „světa za oponou“ budou ještě do začátku listopadu tři významní členové naší obce:
bratr Ing. Ivan Sommer, sestra RNDr. Milada Škárová a bratr Jiří Čada. Přijdou vánoce a bratr Ivan už za námi na Staňkovu nepřijde a se svým plachým pohledem, za kterým bylo ticho i mnoho otázek, sestra Milada nám nezazpívá adventní píseň a nerozdá svoje krásná vánoční přání a PF s vlastními fotografiemi a hlubokým duchovním textem, bratr Jiří neozdobí naši obec svými květinami...

A přijdou svátky Světla, totiž Světla narození, totiž štafety Života neustá1lého předávání i naděje na Světla přijetí a zvědomění.

Kéž nás Láska a Mír provázejí na cestách k pomníčkům i pod vánočním stromem a celým rokem 2019.

Jarmila

Cesta k zářnému cíli

„Poutníku postůj
a rozpomeň se na vše
co jsi zapomněl
a zapomeň na vše
po čem toužíš ...
postůj a vejdi
do svého Království

Tato slova Jany Koudelové si zvolila sestra Milada Škárová jako svoje poselství k adventu 2017, tedy k loňskému předvánočnímu období, jako by tušila, že tyto její adventní karty a PF budou po mnoha a mnoha letech její poslední na její pozemské části cesty k zářnému cíli. Tohoto vyjádření smyslu lidského života si sestra Milada povšimla nejen v názvu knihy spisovatelky Anny Pammrové a napříště se pro ni stalo významným tématem, k němuž vědomě směřovala svoji mysl i praktický život. Byla tak po dlouhá léta vědomým poutníkem, duchovním badatelem, stejně pokorným jako zvídavým, ať již se na své cestě setkala s jógou, křesťanstvím, unitářstvím nebo s učením anthroposofie, v níž svou důvěrou zakotvila nebo s hluboce prožívaným dílem „secesní plejády“ duchovních tvůrců Otokara Březiny, Františka Bílka a Anny Pammrové.

Zůstala tak pro nás svými přednáškami, společnými cestami do přírody i celým svým bytím nanejvýš přítomna, dokonce tak, že místo vzpomínky někým napsané, necháváme v tomto čísle Poutníka promlouvat sestru Miladu o sobě jako v přítomnosti, jen s poznámkou, že tyto řádky napsala v roce 2017 jako doprovodný text výstavy svých nezapomenutelných fotografií.

Milada Škárová

Kdo jsem

Jsem tady na Zemi už dost dlouho a nevím, kolik mi ještě zbývá. Cítím proto potřebu nelítostivého a bezpředsudkového zhodnocení minulosti,

z kterého má vzejít správné pochopení současnosti a přiměřeně vyrovnaný výhled do budoucnosti.

Minulostí je povolání geoložky a mnohaletá práce s dětským turisticko-přírodovědným oddílem, prožívání a poznávání přírody z nejrůznějších hledisek. K tomu vždy patřily i osamělé poutnické toulky s fotoaparátem. PRACTICU, kterou jsem si pořídila téměř před 40 lety, používám dodnes, digitální kejkle mne nepřilákaly. Do přírody nosím tento už poněkud potlučený foťák vždy a fotím to, co mi na cestách, plánovaných jen částečně, "jen tak" přijde, nebo to, co si chci zdokumentovat, většinou jako součást příběhů s opakujícími se tématy: cesty, skály, stromy, voda, mraky, jaro, podzim, místa mého dětství a místa těch lidských bytostí, které mne nějak zaujaly.

Jak a proč jsem se na svých cestách životem a přírodou setkala s Annou Pammrovou? Proč a čím mne tak velmi zaujala, co to je, co mne vede ke stále hlubšímu poznávání života a díla této ženy, matky, spisovatelky, básnířky, překladatelky, publicistky, filosofky?

První přibližování se k A. P. probíhalo zcela podvědomě v době mého dětství ve Žďárci, kde můj otec učil a byl ředitelem obecné i měšťanské školy. Bydleli jsme ve školní budově u kostela na okraji obce v údolí řeky Libochůvky – a Anna Pammrová v téže době prožívala druhou polovinu svého života, na opačné straně od Žďárce, na planince končící prudkým skalnatým svahem k řece Bobrůvce.

Údolí Libochůvky bylo nezapomenutelným prostředím mých každodenních dětských her, zatímco výpravy k Bobrůvce se konaly jen výjimečně. Vzácnost a tajemnost těchto výprav vyplývala především z přírodního prostředí mnohotvárné divočiny, zároveň se zde však vnímavý poutník mohl setkat s pohádkovým obrazem dnes zcela zmizelého Havlova a také prožít zvláštní pocit při pohledu přes pole k domku se zahradou – obydlí té záhadné bytosti Anny Pammrové.

Po odchodu ze Žďárce následovaly desítky let, kdy A. P. byla pro mne téměř zapomenuta, bylo mnoho jiných témat k přemýšlení a událostí k řešení. A tak teprve před šestnácti lety začala nová, tentokrát zcela vědomá etapa poznávání A. P. Stala jsem se členkou právě vznikající Společnosti Anny Pammrové, vedené Vlastou Urbánkovou, autorkou knihy "Navštivte mne s podzimem". Následovaly společné i osamělé výpravy do míst, kde A. P. žila a zároveň vzrůstala potřeba objevovat stále další událost jejího života i díla, jehož četba nepatří k nejsnadněj-

ším. Z jejich obsahů vyplývající výzvy jsou pro současné lidstvo stále naléhavější – jde totiž o odpovědné vytváření vztahu k naší planetě a s tím související vztah člověka k člověku na všech úrovních, v nichž zde existujeme.

Oblíbené myšlenky *(dle Ernesta Thompsona Setona: Poselství rudého muže, Praha 1992*

LIDSKÁ DUŠE JE NESMRTELNÁ. Odkud přichází na tento svět nebo kam jde, když člověk umře, nikdo neví. Jakmile však přijde okamžik smrti, měl by si pamatovat, že jeho život bude pokračovat na onom světě. Snaha zjistit, co ho čeká v příštím životě, nemá význam. Neměl by smrt očekávat se strachem a s obavami, s pokáním a pláčem nad věcmi, které nemohl udělat nebo nestihl dokončit. Měl by vytrvat v přesvědčení, že v pozemském životě učinil vše, co bylo v jeho silách, a že PRO JEHO DALŠÍ ŽIVOT bude rozhodující, jak se chovat zde na Zemi. A proto, ať zazpívá svou PÍSEŇ SMRTI a odejde jako hrdina, který se VRACÍ DOMŮ.

MODLITBA KE SLUNEČNÍMU TANCI: Velký duchu, otče náš, pomoz nám, uč nás pravdě a dej mě a mé rodině, abychom setrvali na pravdivé stezce otců, abychom pak mohli být zdrávi na těle i na mysli. Uč všechny malé na své cestě. Dej mír celému světu. Děkujeme ti za Slunce a za krásné letní počasí a doufáme, že nám přinesou dobrou úrodu trávy pro zvěř a jídla pro všechny lidi.

Ó VELKÝ DUCHU mých otců, tu je má modlitba. Pomoz mi, abych pocítil Tvou vůli a Tvé poselství. Pomoz mi, abych byl spravedlivý i k těm, co mě nenávidí a stále mi pomáhej, abych byl laskavý. Když bude můj nepřítel slabý, pomoz mi k dobré myšlence odpustit mu. Když se vzdá, přiměj mě k tomu, abych mu pomohl jako slabému a jako bratrovi, který pomoc potřebuje.

Ó VELKÝ DUCHU mých otců, pomoz mi, aby se v mém srdci neusadil strach. A především, ó Bože mého lidu a mé duše, pomoz mi, ABYCH BYL ČLOVĚKEM.

Sestro Milado, budeme Tě potkávat v lesích i ve skalách, v živých vodách studánek, k nimž jsi nás každým rokem vodívala, budeme se Tě v duchu ptát na názvy a léčivé účinky rostlin, na kameny a jiné dary přírody... Tak jako Anna Pammrová, které jsi byla ve svém vysokém věku stále více podobná, jsi hledala odpověď a jak jsi napsala v rozhovoru s Yvetou a Františkem Kožíškovými pro Zprávy Společnosti Františka Bílka o Anně Pammrové, i Tvoje “myšlenky o vývoji a smyslu

existence člověka na zemi přicházely svými nehmotnými pěšinkami na cestě k zářnému cíli“.

Pro Tebe, Milado „tento tajuplný děj pokračuje, i když již nejsi fyzicky přítomna ...To světýlko pravdy nezhasne, i když je zde od padesátých let vytrvale ohrožováno všelijakými “kejklemi“ (by řekla Anna Pammrová) i pouhou lhostejností...Tiše prostupuje současný svět pozemských lidských bytostí, čeká, kdo si všimne...“ *1)*

1)Zprávy Společnosti F, Bílka, 39, prosinec 2017, s.19

Děkujeme Ti, sestro Milado, za vše vroucně děkujeme.

Jarmila Plotěná

Jeho život byla starost a práce...

Bratr Jiří Čada zanechal nesmazatelnou stopu v mnoha srdcích jako tatínek, dědeček, jako významný a milovaný člen početné rodiny, ale také jako kamarád na cestách do přírody a náš bratr v Unitarii.

Na smutečním oznámení má napsáno, že “jeho život byla starost a práce, pro vše dobré měl cit“... Ano, málokdy se u člověka sejde veliká pracovitost, smysl pro praktický život a pořádek a hluboké duchovní zájmy. Pro bratra Čady toto bylo přímo typické, byl stejně praktický a podnikavý jako zbožný. Tyto zdánlivě protichůdné vlastnosti se mohou sejít, jen u člověka, který celou svou bytostí miluje život ve všech jeho podobách a nekonečných proměnách, tedy jako proces, který nikdy nekončí, ale smysluplně se vyvíjí a přetrvává. A tak s velkou energií a radostí pracuje pro svoje nejbližší, ale i tam kamkoliv přijde. Na každém prostředí mu velice záleží, kdekoliv je, tam obětavě pracuje a snaží se ze všech sil pomáhat. Tak jsme bratra Čadu znali.

Sílu mu dodávala duchovní nauka, kterou mu předali jeho rodiče, zvláště jeho maminka a později po silném zážitku za druhé světové války i jeho tatínek.

Ačkoliv v mladších letech překonal revmatickou horečku, opakované zápaly plic a černý kašel, viděl smysl života v práci a ta byla za ním vidět.

Se svým otcem sestrojil stroj na výrobu tvárnic, aby postavil dvougenerační dům.

Vyučil se automechanikem, ale dlouhá léta až do revoluce pracoval jako řidič z povolání u Železničního stavitelství. Jezdil s nákladňákem, osobním autem, jeřábem i bagrem. Když jsme společně jezdívali vlakem do pražské Unitarie, málokteré nádraží neznal ze svého zaměstnání. Vyprávěl mi často o svých příhodách z vojny i o svém povolání a hlavně o zahradničení.

Jeho tatínek byl velkopěstitel a pan Čada zdědil po něm velikou lásku k zahradničení a v této živnosti s ním pokračoval a když jeho otec zemřel převzal velkopěstitelství gladiol a zeleniny. Vídali jsme tak po mnoho let bratra Čadu na Zelném rynku nebo na jiných místech v Brně prodávat na stánku krásnou zeleninu a oblíbené květiny, které pak zdobily oltáře mnohých kostelů. Překrásné gladioly nejrůznějších barev nám přinášel i do Unitarie. S těmi květinami přinášel i velikou energii a radost z práce - a to je nezapomenutelné.

Miloval přírodu, když jsme společně jezdili na schůze ÚSS do Prahy autobusem, najednou si začal cestou zpívat trampské písně a vyprávěl mi o svých výletech s kamarády trampy. V přírodě hrávali a zpívali až do rána. Také rád a dobře tančil.

Byl od devadesátých let členem OUB a ještě za působení Rev. Miloše Mikoty byl zvolen předsedou brněnské obce a do této funkce byl volen opakovaně. Po několik volebních období byl členem celostátního Ústředního správního sboru Unitarie, byl i jejím místopředsedou. Brněnské obci věnoval řadu přednášek i nezapomenutelné promítání ze své cesty do Izraele.

Velkou bolest mu způsobilo úmrtí jeho milované manželky a později, před několika roky jeho bratra a paní Zdeňky. Velice těžce nesl, že lidé mu drazí, odcházejí i to, že není zdaleka ve všem mezi lidmi spravedlnost.

Přes útrapy vleklé plicní choroby se snažil být, pokud to bylo možné, stále aktivní. Zůstal věrný svým ideálům. Kromě jiného také duchovním ideálům T. G. Masaryka. Tento hmotný svět opustil 28. října v den stého výročí republiky.

Byl a zůstává pro nás výraznou osobností a patří mu naše úcta a vděčnost.

Jarmila Plotěná

Eva Švecová

NENÍ SMRTI

Není smrti tam, kde se duch již ve hmotě dopracoval k soužití se Mnou. Jsem Pánem života i smrti, jakož i Pánem duší v duchovní říši, i v období pobytu duší ve hmotě. To je vaše škola, kterou máte opouštět co nejvíce se Mnou spojeni a jednoceni. Čím se můžete se Mnou sjednotit? Jedině láskou, která podmiňuje respektování Mých zákonů vám daných. A nejsou to již zákony, které MUSÍTE naplnit, nýbrž jsou to rady dávané z lásky s tím, že je MÁTE plnit, neboť láska vám radí, co dělat a čeho se vystříhat.

Chce-li někdo ke Mně, ví tedy, jak má žít, aby se jeho přání naplnilo. Jsem-li někomu však zatím lhostejným, nechť se řídí svou svobodnou vůlí.

Eva Švecová

VNITŘNÍ DYNASTICKÉ ROZPORY

Záhada spočívá jednoduše v tom, že člověk, ač je tentýž, má ruku levou i pravou a každá může pracovat samostatně.

Značí to, že člověk jako celek je uzpůsoben z různých "součástí", pracujících samostatně pro sebe a tím i pro celé tělo. Nedomnívej se proto, že člověk je rozbitý, je jen složitý. A jeho pevná vůle daná při narození ví, čeho je mu třeba k ovládání celého stroje. Je to především strava. Její rozmanitost působí jako podpůrčí a vyživovací složka, opět ale musí používat rozum, aby pozřel ty správné plody Země. Chemické doplňky ve formě léků jen slabě doplňují to, co které součástce chybí.

Je však Velký Strojvůdce, náš Stvořitel, který nejen, že se stará, aby planeta dodávala člověku potřebné k životu, ale také zajišťuje soudržnost člověka v duchovním směru. To, co do sebe pokrmem dáváme, má vždy i svou duchovní podstatu a přináší nám různý materiál k údržbě i stavbě těla duchovního, které je životem v lidské duši. Nepřehánějte proto jednostranností tělesné ani duchovní potravy.

Složitost hmotného organismu a jeho potřeb je známa. Méně známé jsou duchovní částečky přijímané ve stravě a sílící duši. Jen jedinkrát

zapomenete na hlavní složku = LÁSKA a naše duše se začne sytit tím, co nachází příbuzného ve svém duchovním prostředí. A tak ve chvílích duševního hladu, o který nedbáme a duši nesytíme, nabízejí se okamžitě částečky duchovní (inteligence) zvenku. Jejich kvalita je různorodá a nejsme-li sami na úrovni lásky, ujímají se nás a vyživují nás ony duchovní částečky, které by nás rády osedlaly pro své účely. Že u toho spolupůsobí i duchovní celky (bytosti), bývá časté. Tak lze porozumět tomu, co značí "vnitřní dynastické rozpory".

Jedině láska, ale ne ta naše, (v podstatě sebeláska) je obranou a pevným štítem proti vetřelcům zvenčí. Proto je tolik doporučovaná, abychom si zajistili celistvost nejen těla, ale i jeho hybné páky, to je duše.

Cesta těžká, úzká, trnitá, ta nás bezpečně může dovést přes všechny ostré hroty a trny do bezpečí k lásce všeobecné, Boží. Proto se jí nevyhýbejme a snažme se trpělivě, den co den, kontrolovat směr a stav cesty, po které kráčíme.

Daniel Novotný

Básně

o znameních

kdo hledá znamení
i tam, kde nejsou
bere možná
Boha příliš
za Slovo

panorama

jak krásná
je krajina
když sám sobě
přestanu bránit
ve výhledu

pramenitá

rozpouštím hoře
krčením ramen
venku je moře
uvnitř je pramen

kruh

pátrání po hluboké podstatě věcí
mě přeneslo kruhem zas k jejich povrchu
skrytá, neobyčejná tajemství
vedla zpátky k normálnímu životu
že to byla ale jízda

Daniel Novotný

Dětský nápad

Rodina se sešla u večeře.

"Mamí," ozvala se slabým hláskem Maruška, "Honza si včera koupil dobrou písničku a říkal, že by se mi mohla líbit. Asi si ji zítra koupím taky."

"Dobře, zlato," usmála se její maminka.

"Ty, mami, mě něco napadlo," vydechl Honza, "v první třídě jsme se učili, že ty data v počítačích vlastně nejsou nic jiného než jedničky a nuly: tak proč by Maruščin počítač prostě nemohl udělat úplně ty samý jedničky a nuly jako mám já - a Maruška by si tu písničku nemusela kupovat."

"Ty děti - " zasmál se tatínek, "to je ale roztomilý dětský nápad."

"Že?" souhlasila maminka, "když něco někomu dáš, tak to přece potom nemáš..."

"No - " uvažoval dál Honzík, "to by se vlastně musel nějak přímo propojit počítač, který mám já v hlavě, s počítačem, který má Maruška v hlavě. Ale když už si můžeme přímo videovolat a psát..."

"Inu dětské nápady jsou osvěžující, děti mají fantazii," zopakoval tatínek.

"On to není tak úplně dětský nápad," odkašlal si dědeček, nejstarší člen rodiny, "ve skutečnosti takhle fungovaly staré počítače ve dvacátém a ještě i na začátku jednadvacátého století! Tomu 'udělání těch samých jedniček a nul' se říkalo 'kopírování'."

"To je zajímavé, dědo! Vyprávěj dál!" nadchl se Honzík.

"Jenže - pak přišli lidé starající se o autorská práva: a hrozili se toho, že autor a vydavatel nedostane zaplaceno za kopii. Tak zdokonalovali ochrany proti kopírování a nakonec dospěli k dnešnímu stavu, kdy by

se sice data na počítači mohla teoreticky chovat jako předměty z duchovního světa, bez fyzických omezení, ale prakticky se chovají stejně, jako předměty z fyzického světa a dokonce jsou omezena ještě více než ony: prodávat je může pouze autor a jeho nakladatel, přesněji řečeno prodávat licenci na jejich použití, která může být dočasná."

"Aha..."

"Budete se o tom určitě učit v dějepise. Tehdy existoval ještě takzvaný Internet…“

Pavel Sedlák

Naše směřování

Tomáš Halík na stránkách rádia Proglas ve svém článku "Vstupujeme do 30. roku svobody" pěkně připomenul zhroucení diktatury KSČ, ke kterému u nás došlo v roce 1989. Včetně toho, že jako první tu cestu otevřeli Poláci v čele s Janem Pavlem II. Bydlel jsem tehdy v Ostravě, triumfální přivítání Jana Pavla II. tehdy vysílala polská televize, to davové nadšení bylo skutečně velice podobné naší sametové revoluci. Také by se slušelo připomenout čelné osobnosti té doby, které uhrály tuto partii s po zuby ozbrojeným SSSR. V Evropě to byli kromě Vojtyly také Margaret Tatcherová, Helmut Kohl a Francois Miterrand, v USA patří velký dík Ronaldu Reaganovi.

Dnes žijeme v jiném světě, který trápí množství problémů. Ekologické hrozby jako populační exploze a globální oteplování, nesnášenlivé politické a náboženské ideologie, různé tuhé totality typu Severní Koreje, disponující atomovými zbraněmi. Také "měkčí" totality jako je Čína, která spíše než atomové zbraně uplatňuje svůj vliv ekonomickými a technologickými prostředky. Dobré poselství roku 1989 spočívá v tom, že problémy jsou řešitelné. Rok 1989 nám současně připomíná, že skutečné řešení problémů tohoto světa vychází v první řadě z morálních a duchovních hodnot.

Pokud uvěříme, že problémy nejsou řešitelné, pak jejich řešení ke své vlastní velké škodě zablokujeme. Mysl je tvořivá, proto je třeba abychom ji správně používali, abychom ji pozitivně zaměřili. Stojí před námi úkol rozvíjet pozitivní hodnoty, máme se přičinit, "aby pravda a láska zvítězila nad lží a nenávistí". Tato známá deklarace Václava Havla je mimo jiné také vyjádřením smyslu duchovní cesty.

Různá náboženství a mystické směry nám říkají, že máme začít sami od sebe a současně nám dávají různé ukazatele a "kompasy" a nástroje. Jako ukazatele nám mohou sloužit známé základní náboženské kodexy jako jsou například "jama a nijama" v józe, křesťanské "desatero přikázání", nebo "pět lidských hodnot" Sái Báby. Mistři současnosti i dávnověku neúnavně opakují, že máme být svému bližnímu lidmi a ne vlky. Vydatnou pomocí na cestě nám mohou být meditace, modlitby, nebo cvičení. Jsem přesvědčen, že pokud nechceme problémy lidstva řešit "stisknutím červeného tlačítka", nemáme jinou možnost. Je to na nás.

Ivo Koukol

Zpráva o akci:

Unitaria Brno se připojila k oslavám 100 let Československa přednáškou na téma: “Jak by vypadal stát podle Batˇi“. Obsahem bylo: tisk s programem přednášky, fotografií Batˇi a s plánem silniční magistrála z Chebu do Zakarpatí. Bylo konstatováno, že Česko může být strojírenské Švýcarsko Evropy s plně funkční silniční, železniční, leteckou i +vodní dopravou.
Po skončení přednášky se účastníci přesunuli na přednášku RNDr. Grygara do MZK Brno.

Článek připravil 29.10.2018
Milan Ivo K o u k o l

POŽEHNANÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ A SVĚTLO NA CESTU NOVÝM ROKEM 2019

PŘEJE REDAKCE POUTNÍKA.

Šest barev duhy poutník v očích má
a sedmou stále hledá.

Jen upřímná pouť ke Světlu
mu k šesti sedmou přidá.

Závoj mámení když dodoutnal,
ze Zdroje Pravdy srdce pije,

ten poutník, který Cestou nezklamal,
sedmerou barvou lásky žije.

Obr.1. Anděl_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ obálka, s.1
Obr.2. Zoodiak – Střelec _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _obálka, s.2
Obr.3. Zoodiak – Kozoroh_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _text, s.1
Obr.4. RNDr. Milada Škárová (fotografie) _ _ _ _ text, s. 3
Obr.4. Jiří Čada (fotografie) _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _text, s. 6
Obr.5- Andělé _text, s. 12

Výše uvedené kresby a fotografie - Jarmila Plotěná

Úterky 17:30 až 19:30 Staňkova 18a

4.12. 11.12. 18.12.
ZPĚV duchovních písní a manter, **MODLITBA**,
zdravotní cvičení**, ČCHI-KUNG**

Středy 17:00 až 19:00 Staňkova 18a

5.12. *Ing. Zdeněk Bednář*: **LÉČENÍ PŘÍRODNÍ ENERGIÍ**
12.12. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná:* **SLUNEČNICE**
Zdravotní cvičení a meditace
19.12. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná:*
CESTA KRÁLOVSKÁ-CESTA MEDITACE II
přednáška a diskuse

Čtvrtek 18:30 Staňkova 18a

6.12. *Setkání skupiny Allan Kardec* Vánoce

Pátky **17:00 až 19:00 Staňkova 18a**

7.1. *Otmar Habrle:* **M. R. ŠTEFÁNIK VE STÍNU DVOU PREZIDENTŮ**

14.1. *Mohsin Mortaba:* Informace o výuce MEDITAČNÍ HUDBY dle jihoasijského hudebního systému (hindustánský a bengálský kirtan)
21.12. PŘEDVÁNOČNÍ SETKÁNÍ U SVÍCE

Úterky 17:30 až 19:30 Staňkova 18a

8.1. 15.1. 22.1. 29.1

ZPĚV duchovních písní a manter, **MODLITBA**,
zdravotní cvičení**, ČCHI-KUNG**

Středy 17:00 až 19:00 Staňkova 18a

2.1. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná:* **SLUNEČNICE**
Zdravotní cvičení a meditace

9.1. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná*:
CESTA KRÁLOVSKÁ III – CESTA MEDITACE
přednáška a diskuze

16.1. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná:* **SLUNEČNICE**
Zdravotní cvičení a meditace

Pátky 17:00 až 19:00 Staňkova 18a

4.1. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná:* **NOVOROČNÍ VIA LUCIS**
cesta světla do nového roku 2019

11.1. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná:* **ČLOVĚK HLEDAČ ŠTĚSTÍ**

https://brno.unitari.net
email: unitaria.brno@seznam.cz

Vydává Obec unitářů v Brně.
Redakční rada: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná, Bc. Daniel Novotný,
Ing. Dalibor Halouzka, Ing. Pavel Sedlák
Za obsah článku nese odpovědnost jeho autor.
MK ČR E 16083